

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 25 stycznia 1951 r.

Nr 5

TRESC:

USTAWY:

Poz.:	38	— z dnia 8 stycznia 1951 r. o tworzeniu instytutów naukowo-badawczych dla potrzeb gospodarki narodowej	33
	39	— z dnia 8 stycznia 1951 r. o zniesieniu powiatowych i wojewódzkich komisji osadnictwa rolnego	35
	40	— z dnia 8 stycznia 1951 r. o stosunkach służbowych nauczycieli szkół artystycznych i zakładów szkolenia artystycznego	35
	41	— z dnia 8 stycznia 1951 r. o należnościach ławników za udział w posiedzeniach sądowych oraz o karach porządkowych na ławników	37

ROZPORZĄDZENIA:

42	— Ministra Finansów z dnia 8 stycznia 1951 r. w sprawie poboru w formie ryczałtu podatków obrotowego i dochodowego od drobnych rzemieślników	38
43	— Ministra Finansów z dnia 11 stycznia 1951 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów dekretu o postępowaniu podatkowym	43
44	— Ministra Szkół Wyższych i Nauki z dnia 9 stycznia 1951 r. w sprawie przemianowania katedr na Politechnice Wrocławskiej	49
45	— Ministra Szkół Wyższych i Nauki z dnia 9 stycznia 1951 r. w sprawie wprowadzenia specjalizacji w zakresie zootechniki na Uniwersytecie Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie oraz na Uniwersytecie Wrocławskim	49
46	— Ministra Szkół Wyższych i Nauki z dnia 9 stycznia 1951 r. w sprawie zmian organizacyjnych w niektórych szkołach wyższych	50
47	— Ministra Szkół Wyższych i Nauki z dnia 9 stycznia 1951 r. w sprawie zmian organizacyjnych w niektórych szkołach wyższych	50
48	— Ministra Szkół Wyższych i Nauki z dnia 9 stycznia 1951 r. w sprawie utworzenia kierunku studiów historii kultury materialnej na Uniwersytetach: Warszawskim, Jagiellońskim i Poznańskim	51
49	— Ministra Szkół Wyższych i Nauki z dnia 9 stycznia 1951 r. w sprawie utworzenia kierunku studiów dziennikarskich na Uniwersytetach Warszawskim i Jagiellońskim	51
50	— Ministra Szkół Wyższych i Nauki z dnia 13 stycznia 1951 r. w sprawie zmian organizacyjnych na Politechnikach: Łódzkiej, Wrocławskiej, Warszawskiej i Śląskiej w Gliwicach	51
51	— Ministrów Szkół Wyższych i Nauki oraz Zdrowia z dnia 13 stycznia 1951 r. w sprawie organizacji katedr w szkołach wyższych	52

38

USTAWA

z dnia 8 stycznia 1951 r.

o tworzeniu instytutów naukowo-badawczych dla potrzeb gospodarki narodowej.

Art. 1. 1. Właściwi ministrowie, do których zakresu działania należą poszczególne dziedziny gospodarki narodowej, mogą w drodze zarządzeń tworzyć lub wydzielać z administracji państwowej instytuty naukowo-badawcze, zwane dalej „instytutami“.

2. Zarządzenia, określone w ust. 1, wydają właściwi ministrowie w porozumieniu z Ministrem Szkół Wyższych i Nauki oraz z Ministrem Finansów i za zgodą Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

3. Zarządzenia, określone w ust. 1, ogłasza się w Monitorze Polskim.

Art. 2. 1. Zadaniem instytutów jest prowadzenie w dziedzinie technicznej, organizacyjnej i ekonomicznej prac naukowo-badawczych, mających na celu postęp techniczny i gospodarczy w poszczególnych gałęziach gospodarki narodowej.

2. Właściwy minister za zgodą Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego może powierzyć wyznaczonemu instytutowi koordynację w określonej dziedzinie prac naukowo-badawczych, prowadzonych przez inne instytuty, działające na zasadzie niniejszej ustawy.

Art. 3. 1. Instytuty nabywają osobowość prawną z dniem wejścia w życie zarządzenia o ich utworzeniu.

2. Instytuty mają prawo używania pieczęci okrągłej z godłem państwowym pośrodku i napisem, zawierającym nazwę instytutu w otoku.

Art. 4. Zwierzchni nadzór nad instytutem sprawuje właściwy minister.

Art. 5. 1. Na czele instytutu stoi dyrektor, który kieruje samodzielnie działalnością instytutu i jest za nią odpowiedzialny.

2. Dyrektora i jego zastępców powołuje i odwołuje właściwy minister.

Art. 6. 1. W każdym instytucie czynna będzie Rada Naukowa.

2. Rada Naukowa ma za zadanie opiniowanie projektu budżetu, działalności i planu prac instytutu, inicjowanie prac naukowo-badawczych oraz inne czynności, określone w statucie.

Art. 7. Dyrektor instytutu może za zgodą ministra, sprawującego nadzór, tworzyć w ramach instytutu zakłady badawcze i doświadczalne.

Art. 8. Instytuty są jednostkami budżetu Państwa.

Art. 9. 1. Środki, potrzebne do wykonywania planowych zadań instytutu, przydziela przy jego tworzeniu właściwy minister w porozumieniu z Ministrem Finansów i za zgodą Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

2. Środki instytutu mogą być powiększane lub zmniejszane w przypadkach, uzasadnionych zatwierdzonymi planami prac naukowo-badawczych.

Art. 10. Minister Finansów w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego wyda w drodze rozporządzenia przepisy określające, jakie środki instytutów uważa się za trwałe, a jakie za obrotowe, oraz przepisy o trybie przydzielania, zwiększania lub zmniejszania środków instytutów.

Art. 11. 1. Na rzecz osób, nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej, nie wolno zbywać środków trwałych instytutu ani też ustanawiać na nich praw rzeczowych ograniczonych.

2. W poszczególnych przypadkach, gospodarczo uzasadnionych, właściwy minister w porozumieniu z Ministrem Finansów i za zgodą Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego może zezwolić instytutom na zbycie poszczególnych środków trwałych lub określonych ich rodzajów osobom, nie będącym jednostkami gospodarki uspołecznionej, albo na ustanowienie na tych środkach praw rzeczowych ograniczonych.

3. Czynności prawne, sprzeczne z przepisami niniejszego artykułu, są nieważne.

Art. 12. 1. Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w porozumieniu z Ministrem Finansów określi w drodze zarządzenia zasady i tryb przekazywania przez instytuty środków trwałych innym placówkom naukowo-badawczym oraz jednostkom gospodarki uspołecznionej.

2. Nieruchomości, zbędne do realizacji narodowych planów gospodarczych, mogą być przekazywane tylko w szczególnym trybie, przepisany dla przekazywania tych nieruchomości.

Art. 13. Za zobowiązania instytutu poręcza Skarb Państwa.

Art. 14. 1. Do składania w imieniu instytutu oświadczeń w zakresie jego praw i obowiązków majątkowych wymagane jest współdziałanie dwóch upoważnionych osób.

2. Osobami upoważnionymi są: dyrektor, jego zastępcy i ustanowieni pełnomocnicy. Zastępcy dyrektora i pełnomocnicy działają w granicach swego umocowania.

3. Minister, sprawujący nadzór nad instytutem, ustanawia i odwołuje pełnomocników oraz ustala granice umocowania zastępców dyrektora i pełnomocników, jak również może upoważnić dyrektora do samodzielnego składania oświadczeń w szczególnym zakresie.

Art. 15. Czeki, weksle i inne dokumenty obrotu pieniężnego, dokumenty obrotu materiałami i towarami, jak również dokumenty o charakterze rozliczeniowym i kredytowym, stanowiące podstawę do otrzymania lub wydania środków pieniężnych, materiałów albo towarów, podpisują łącznie dyrektor lub osoba przez niego do tego upoważniona i główny (starszy) księgowy lub osoba przez niego do tego upoważniona.

Art. 16. Do dokonywania czynności określonego rodzaju lub czynności szczególnych mogą być ustanowieni pełnomocnicy, którzy działają łącznie lub oddzielnie w granicach ich umocowania. Udzielenie pełnomocnictwa następuje w sposób, przewidziany dla składania oświadczeń w zakresie praw i obowiązków majątkowych instytutu.

Art. 17. 1. Rada Ministrów określi w drodze rozporządzenia tryb egzekucji należności pieniężnych, przypadających od instytutów.

2. Do egzekucji należności, wynikających z orzeczeń państwowych komisji arbitrażowych, stosuje się przepisy szczególne o państwowym arbitrażu gospodarczym.

Art. 18. Organizację i szczegółowy zakres działania instytutu, a zwłaszcza skład, sposób powoływania członków oraz zakres i sposób działania Rady Naukowej określa statut, nadany w drodze zarządzenia przez właściwego ministra w porozumieniu z Ministrami: Szkół Wyższych i Nauki oraz Finansów, innymi zainteresowanymi ministrami i za zgodą Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

Art. 19. Zastępstwo sądowe instytutów sprawuje Prokuratura Generalna Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 20. 1. Stosunek służbowy pracowników instytutów, z wyjątkiem zatrudnionych na mocy umowy, jest publiczno-prawny. Do stosunku tego stosuje się odpowiednio przepisy o państwowej służbie cywilnej.

2. Pracownicy instytutów podlegają przepisom uposażeniowym, obowiązującym dla pracowników państwowych. Do pracowników naukowych instytutów stosują się w tym względzie przepisy, dotyczące państwowych pracowników nauki.

Art. 21. 1. Likwidację instytutu zarządza właściwy minister w porozumieniu z Ministrem Finansów i za zgodą Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

2. Likwidację przeprowadza się na zasadach i w trybie, które określi Rada Ministrów w drodze rozporządzenia.

Art. 22. W art. 116 dekretu z dnia 28 października 1947 r. o organizacji nauki i szkolnictwa wyższego (Dz. U. R. P. Nr 66, poz. 415) wyrazy: „organizowanych dla celów rozwoju produkcji przemysłowej“ zastępuje się wyrazami: „mających na celu postęp techniczny i gospodarczy w poszczególnych dziedzinach gospodarki narodowej“.

Art. 23. Tracą moc obowiązującą:

- 1) dekret z dnia 25 października 1948 r. o tworzeniu Głównych Instytutów Naukowo-Badawczych Przemysłu (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 388),
- 2) art. 13 ust. 3 dekretu z dnia 28 października 1947 r. o mleczarstwie (Dz. U. R. P. Nr 67, poz. 416).

Art. 24. 1. Samodzielne instytuty naukowo-badawcze, działające dotychczas na zasadzie przepisów wymienionych w art. 23 i przepisów ustawy z dnia 27 kwietnia 1949 r. o utworzeniu urzędu Ministra Budownictwa (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 216), stają się instytutami w rozumieniu niniejszej ustawy.

2. Właściwi ministrowie wydadzą w przeciągu sześciu miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, zarządzenia, mające na celu przystosowanie tych instytutów do wymagań niniejszej ustawy, a w szczególności przekształcą istniejące dotychczas, w ramach głównych Instytutów Naukowo-Badawczych Przemysłu instytuty, specjalne bądź w instytuty w rozumieniu niniejszej ustawy, bądź w istniejące w ich ramach zakłady badawcze lub doświadczalne. Zarządzenia te będą wydane w porozumieniu z Ministrem Finansów i za zgodą Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, o ile dotyczyć będą przedmiotu, dla którego ustawa niniejsza wymaga takiego porozumienia.

3. Rada Ministrów może w drodze rozporządzenia poddać działaniu niniejszej ustawy instytuty naukowo-

badawcze, działające na podstawie innych przepisów, niż wymienione w art. 23.

Art. 25. Do czasu wejścia w życie nowych przepisów, przewidzianych w art. 10 i 12, pozostają w mocy przepisy dotychczasowe, dotyczące spraw unormowanych w tych artykułach.

Art. 26. Wykonanie ustawy porucza się Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i właściwym ministrom.

Art. 27. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bierut*

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Wiceprezes Rady Ministrów i Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: *H. Minc*

39

U S T A W A

z dnia 8 stycznia 1951 r.

o zniesieniu powiatowych i wojewódzkich komisji osadnictwa rolnego.

Art. 1. Znosi się powiatowe i wojewódzkie komisje osadnictwa rolnego, działające na podstawie art. 33, 36 i 37 dekretu z dnia 6 września 1946 r. o ustroju rolnym i osadnictwie na obszarze Ziemi Odzyskanych i byłego Wolnego Miasta Gdańska (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 279).

Art. 2. Sprawy, należące dotychczas do zakresu działania powiatowych i wojewódzkich komisji osadnictwa rolnego, przekazuje się odpowiednio powiatowym i wojewódzkim komisjom ziemskim, ustanowionym dekretem z dnia 13 września 1946 r. o organizacji komisji ziemskich (Dz. U. R. P. Nr 61, poz. 340).

Art. 3. Wykonanie ustawy porucza się Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych.

Art. 4. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bierut*

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Dąb - Kociol*

40

U S T A W A

z dnia 8 stycznia 1951 r.

o stosunkach służbowych nauczycieli szkół artystycznych i zakładów szkolenia artystycznego.

Art. 1. Do nauczycieli szkół i szkolnych zakładów artystycznych, podległych Ministrowi Kultury i Sztuki, z wyłączeniem wyższych szkół artystycznych - akademickich, stosuje się przepisy ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o stosunkach służbowych nauczycieli (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr 104, poz. 873, z 1933 r. Nr 85, poz. 660, z 1938 r. Nr 27, poz. 243 i z 1947 r. Nr 60, poz. 332) ze zmianami, wynikającymi z przepisów niniejszej ustawy.

Art. 2. Do nauczycieli, o których mowa w art. 1, nie stosuje się przepisów art. 1, 8, 11—15, 19, 28, 33, 61, 97 i 97a ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o stosunkach służbowych nauczycieli.

Art. 3. 1. Przepisom niniejszej ustawy nie podlegają osoby pełniące służbę nauczycielską na podstawie umowy (nauczyciele kontraktowi).

2. Zasady zawierania umów z nauczycielami kontraktowymi określi rozporządzenie Ministra Kultury i Sztuki, wydane w porozumieniu z Ministrami Finansów oraz Pracy i Opieki Społecznej.

Art. 4. 1. Nauczyciel może być stały lub tymczasowy. Nauczyciel zostaje stałym z chwilą, gdy odpowiada trzem następującym warunkom:

1) ma trzy lata nieprzerwanej pracy nauczycielskiej w szkołach artystycznych lub w zakładach szkolenia artystycznego,

2) posiada przepisane do ustalenia kwalifikacje zawodowe dla danej kategorii szkół artystycznych,

3) otrzymał w czasie służby ostatnio co najmniej dostateczną ocenę kwalifikacyjną.

2. Przez pracę nauczycielską, wymaganą do ustalenia, należy rozumieć pracę w szkołach państwowych i publicznych oraz prywatnych z prawami szkół państwowych.

3. Z pracy w szkołach państwowych i publicznych w charakterze nauczyciela kontraktowego uwzględnia się tylko te okresy czasu, w ciągu których nauczyciel uczył co najmniej czternaście godzin tygodniowo.

4. Z pracy w szkołach prywatnych z prawami szkół państwowych uwzględnia się do ustalenia tylko dwa lata, jeżeli nauczyciel uczył w nich przynajmniej czternaście godzin tygodniowo. W przypadkach, zasługujących na uwzględnienie, Minister Kultury i Sztuki może zaliczyć i trzeci rok pracy w tych szkołach.

5. Z pracy w szkołach prywatnych bez praw szkół państwowych Minister Kultury i Sztuki może w przy-